

OPOCZKA (9) *sb f*

f (8), *m* (1) [*W funkcji n-pers*].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w opoka); a jasne.

sg N opoczka (4). ◇ A Opoczkę (3). ◇ I Opoczka (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *Dem. od „opoka” ‘kamień, skała’ (1) : Saxulum – Opoczka skałka. Calep 949b.*

2. *n-loc Miejscowość w Wielkim Księstwie Moskiewskim (7) : W ten czas Zygmunt Krol Polski obiegł Opoczkę Moskiewkiemu y dobywał iey BielKron 435v, 417v [2 r.], 432v, 475; á przeprowiwszy się przez Dniepr/ Dzwinę/ y infze Rzeki/ przyciągnęli aż pod Opoczkę Zamek drzewiány StryjKron 752, 752 marg.*

3. *n-pers (1) : Thowarizchili stemtho szwythalfkym opoczka woyczyech, schewczyk kthori roby v thyburczego na Walifchewye. LibMal 1545/99.*

Synonim: 1. skałka.